

El pont Foradat, racó d'interès geològic

INDRETS. El Geoparc de la Catalunya Central té elements geològics que són reconeguts i admirats arreu del món, no només pels experts, sinó també per milers de visitants. Els més destacats són Montserrat, Sària, Cardona, les coves del Toll de Moià i del Salnitre a Collbató i el massís de Sant Llorenç del Munt. Però també és ple de racons on la geologia es mostra, a una escala més petita, de manera espectacular i singular. És el cas del pont Foradat o de les Arnaules.

És un pont format de manera natural per un nivell de roca, que deixa una passarel·la sostinguda i separada del vessant un parell de metres. Es tracta d'un cos de roca d'entre un i dos metres de potència, a la desembocadura d'un canal distributari de l'antic delta de Sant Llorenç del Munt, fa 40 milions d'anys. En aquell temps el Pont de Vilomara formava part de la zona submergida del ventall deltaic i els canals que venien de Mura i Rocafort hi abocaven els sediments que transportaven i construïen grans acumulacions de graves, sorres i lutites. La formació del pont obeeix a l'acció de l'erosió produïda per l'aigua que baixa ocasionalment pel torrent de cal Rena i al fet que en aquesta zona les roques estan profundament fracturades, afectades per un intens diaclasat. El torrent hi arriba després de discórrer amb un pendent suau, per, de sobte, salvar un conjunt d'estrats de roques més dures formant un salt. En aquest punt l'erosió de l'aigua va aprofitar una de les fractures de la capa del pont, més pròxima al vessant, per escolar i deixar d'afectar el tram que ha quedat preservat. Enmig del forat, hi creix una vegetació abundant que acaba de configurar aquest pintoresc indret. És un dels elements més singulars del Geoparc i un dels ponts naturals més notable de Catalunya.

Nom: Pont Foradat o de les Arnaules.

Situació geogràfica: Raval de Manresa, al marge dret del riu Llobregat, a l'alçada del Pont de Vilomara.

Situació geològica: Els materials que el formen pertanyen al Grup Santa Maria (Formacions Collbàs i Tossa, particularment), seqüència de Manresa dins la megaseqüència de Milany, i que bàsicament inclouen els sediments costaners i marins equivalents dels antics ventalls al·luvials de Montserrat i Sant Llorenç del Munt.

Procedència del nom: Prové de la morfologia singular de l'indret, un pont de roca natural que queda uns metres separat del vessant de la muntanya. Les Arnaules és un topònim local.

Trets geològics: Fruit de l'erosió ocorreguda els últims milions d'anys, han quedat al descobert uns dels millors exemples mundials de ventalls costaners, un tipus de sistema deposicional on es pot observar perfectament la seva evolució. El modelat càrstic en conglomerats, a més, és molt poc freqüent, tant per les formes com per les dimensions.

Materials geològics: Principalment conglomerat a la part inferior i gresos molt grollers la resta del cos. A la part superior hi ha un nivell bioclàstic ple de nummulits.

Edat de formació: Bartoniana, aproximadament prop d'uns 40 milions d'anys.